Vandaag vieren we moeder!

Vandaag zetten we, althans de inwoners van de Antwerpen en omstreken, de moeders in de bloemen, de rest van België deed dat al begin mei. Maar waarom is dit anders in Antwerpen dan elders in het land? Eigenlijk was het de Antwerpse schepen Frans Van Kuyck die in 1913 met het uitgeven van een pamflet, “de dag des moeders”, 15 augustus uitriep als de dag dat de moeders moesten geëerd worden. Hij beriep zich hiervoor op de naamdag van Maria, de moeder van Jezus en sedert 1124 de patrones van Antwerpen. Maar ons landje zou ons land niet zijn moesten er weer geen verschillen ontstaan zijn. Men volgde het voorbeeld van de Amerikaanse president Wilson, hij riep een jaar later (1914) de tweede zondag van de maand mei uit tot “Mother’s Day”. Dit was de aanleiding dat de rest van ons landje (en bijna heel Europa) ook “moederkesdag” begon te vieren. In plaats van Antwerpenaars te volgen koos men voor het Amerikaans voorstel! De Antwerpse moederdag is om die reden niet de officiële moederdag, maar het is wel de oudste en wij Antwerpenaren blijven vasthouden aan deze traditie.

Aan alle moeders namens de redactie een mooie en gezellige moederdag toegewenst!

Toneel in Heide.

Voor de oorlog ontstond er uit het kerkkoor een toneelvereniging,”Sursum Corda”. Vrij vertaald wil dit zeggen: “houdt er de moed maar in…”. Als 1ste regisseur fungeerde vader Stals. Vader Gazin schilderde de panelen, waarmee het decor werd opgebouwd. Hij was de schoonzoon van vader Stals en leverde steeds zeer verzorgd werk af. Iemand die zeer lang de rol van souffleur heeft uitgeoefend, was Florke Franken, vader van Marc, Frank en Jan Franken. Voor de oorlog was het kerkkoor de basis van Sursum Corda. Zij traden op in de parochiezaal, meestal twee stukken per winterseizoen.

In de lente en de zomer werd er niet gespeeld. Er gold een strenge kerkelijke regel: geen “gemengd” toneel en ook geen “gemengd “ koor. Toch kan ik mij herinneren, dat er onder de oorlog een stuk van Felix Timmermans: “En waar de ster bleef stille staan”, gespeeld werd, rechts op het scene stond een toog met daarachter de waardin, gespeeld door de oude mevrouw Bolssens uit de Canadezenlaan, haar speelnaam was “Polien Pap”. Aan de andere kant stond er een kleine huifkar met vooraan op het trapje Louis Overlaet, broer van Frans, als Sint Jozef. Naast hem zat Justine Roevens, zij speelde Maria de moeder van Jezus. Zij woonde toen in de Thillostraat en was de dochter van de gewezen smid van het verdwenen dorp Wilmarsdonk. Als vierde man speelde Jef De Blick de rol van Pietje Vogel, een beetje stroper en een beetje ruig figuur.

De regisseur was toen de heer Megens. Onder de oorlog hield hij het Hotel "Au bien venu" open als restaurant. Megens hield er aan dat, als er in het gespeelde stuk drank voorkwam, het echt moest zijn. Zo gebeurde het dat er in het "Blauwhuis", "De Brave Moordenaar" opgevoerd werd. De laatste scene werd een fiasco! Door het drinken van de vele borrels kenden de spelers hun tekst niet meer. Het luid souffleren van Florke Franken mocht ook niet meer baten. Ik meen dat dit de laatste keer geweest is dat de heer Megens geregisseerd heeft. Ondertussen had er zich een nieuwe familie, met name de familie Vercauteren gesetteld in Hotel "Au bien venue", zijn intrede gedaan in Heide. Vanaf toen deed de naam "Cambuus" zijn intrede en bestaat nog steeds. Vader Vercauteren was verbonden aan de BRT. Soms speelde hij een bijrol in het toen lopende vervolgverhaal "Schipper naast Mathilde". Zo werd hij bij Sursum Corda de nieuwe regisseur. Zo kan ik me ook nog herinneren dat er een toneelstuk gespeeld werd met een mannelijke en vrouwelijke bezetting in de Minnedreef, die aan de kant van de Canadezenlaan afgesloten werd met jute doeken. De gemeente plaatste de nodige verkeerstekens. De ingang was ter hoogte van de Dennendreef. Het was die avond lekker weer en er was veel belangstelling, maar hoe het stuk heette weet ik niet meer. Nog een toneelstuk waarvan ik de naam niet meer weet, werd gespeeld op de gronden van "The Right Plastic". Het trok heel veel kijkers aan en was een groot succes. Het was terzelfder tijd reclame voor "The Right Plastic", een firma die opgericht werd door Karel Van Roy. Goed bekeken die reclamestunt. De ingang van deze firma was toen in de Heidestatiestraat, waar nu de nachtwinkel gevestigd is. De toenmalige burgemeester Pairon had van de NMBS verkregen dat een directe trein van Essen naar Antwerpen rond 23 uur stopte in Heide. Deze hield ook halt in Kapellen en Ekeren. Daardoor waren er zeer veel toeschouwers met een daverend applaus op het einde. Namen van de spelers zijn uit mijn geheugen gewist. Daarna ging er in de "Cambuus" nog een gezellig samenzijn door. In de wintermaanden was het restaurant gesloten. Maar toch weet ik me nog te herinneren dat er een teerfeest doorging in het gebouw dat Gust Buyens, eigenaar van de toenmalige Monida, had bijgekocht. In dit gebouw bevindt zich nu de enige warme bakkerij van Heide, nu uitgebaat door Filip Van Walle. Voorheen woonde in dat huis het gezin De Vis. De ouders gingen in Kapellen wonen. De oudste zoon werd sterdanser in het ballet van de Koninklijke opera van Antwerpen. De jongste trok als 18jarige naar Canada. Toen hij 19 jaar was werd hij opgeroepen om in het Belgische leger in dienst te gaan. Hij heeft dit geweigerd en is Canadees geworden. Voor ons land was hij nu een vaandelvluchtige. Wilde hij zijn ouders bezoeken dan moest dat in Putte (Nederland) gebeuren. Misschien zijn er in Heide nog mensen die nog meer over het rijke leven van "Sursum Corda" kunnen vertellen. DOEN hè…. In een van de eerste afleveringen van "Heide vertelt", vertelde ik dat tijdens de oorlog de KAJ als jeugdbeweging door Alois Overlaet werd opgericht. Ook zij hebben zich eenmaal gewaagd aan het opvoeren van een toneelstuk. De naam ervan:?"Fredje". Fredje was een ziekelijk jongetje, daarom stond midden op de scene een bedje waarin ziekelijk Fredje lag. Die rol werd gespeeld door mijn broer Wilfried. Zoals het wel meer gebeurde ontstonden er in sommige families wel eens problemen maar die kon ons Fredje steeds oplossen. Af en toe werd er wel eens een zakdoek boven gehaald, zo goed speelde mijn broer zijn rol. Bij Frans Van Tilborg werd er gerepeteerd, hij was ook de regisseur. Ik en nog andere kajotters waren er ook bij. Het was fijn om samen met jongeren van uw leeftijd samen te zijn.

(bijdrage van Louis Verpraet, Heidestatiestraat)

Deze week op de bank: Clarisse De Rydt

Onze gaste deze week is Clarisse De Rydt uit de Canadezenlaan, meer dan gekend in onze gemeente. Ze noemt zichzelf de "straatmadelief" die de ondeugende eigenschap heeft dat ze het roken niet kan laten. En dat blijkt ook al vlug. Het weer is niet wat het moet zijn deze zomer en als we even op de bank zitten, en een foto hebben gemaakt, komen de eerste regendruppels eraan. Niettegenstaande we de laatste dagen meer gewoon zijn besluiten we toch maar een droog plekje te zoeken op het gezellige terrasje van Bistro-Cremerie Monida. Clarisse werd geboren in Ekeren op 12 maart 1954, zij is de moeder van vier kinderen die ondertussen al voor vijf kleinkinderen hebben gezorgd.

Clarisse, jij woont al lang in Heide en bent er ook al lang actief!

Ik woon sedert 1985 in Heide. Ik 1998 ben ik gestopt als werkneemster. Ik werkte samen met mijn vader op de campus van de Unief, beide deden we horeca. Toen ik daarmee gestopt ben, ben ik vrijwilligerswerk gaan doen voor de parochie. Ik werd pastoraal medewerkster. In 2000 ging ik nog een stapje verder en ben ik de uitbaatster geworden van de cafetaria van het parochiecentrum. Daar is mijn verder engagement voor het verenigingsleven en de politiek eigenlijk begonnen. Ik heb de cafetaria uitgebaat tot 2009.

En dan politiek actief?

Eigenlijk wel, het begon in die periode aan de toog van het parochiecentrum. In 2004 ging NVA in Kalmthout van start en in 2007 waagde ik mijn kans op de lijst. Ik werd verkozen als gemeenteraadslid. NVA was een kartel aangegaan met CD&V en zodoende werd ik meteen ook schepen voor de gemeente Kalmthout. Ik kreeg de posten cultuur, toerisme, ouderzorg, ontwikkelingssamenwerking en gelijke kansen. Een hele boterham wetende dat ik in die periode ook nog deel uitmaakte van de OCMW-raad en het provinciebestuur. Het was vooral tijdens deze periode dat mijn hart vooral klopte voor hen die zorg nodig hadden, zorg voor ouderen maar ook zorg voor anderen die daarom verlangden. Vooral door het uitoefenen van mijn ambt als schepen en lid van het OCMW leerde ik de noden kennen en ervaren.

Zo ben je onder andere ook actief geworden bij Okra?

Ik was al iets langer lid van Okra maar in 2015 werd ik aangezocht om voorzitster te worden van Okra Heide-Kapellenbos. Ik heb deze taak voor mijn rekening genomen en doe dit nog altijd met veel enthousiasme. Kort hierna (2007) ben ik ook actief geworden binnen de ouderenadviesraad van de gemeente Kalmthout en heb ik een functie aanvaard binnen het regionaal bestuur.

De corona speelde jullie ook wel parten denk ik?

Sedert februari 2020 zijn wij niet meer samen kunnen komen. Het enige contact met onze leden was een regelmatige nieuwsbrief. Anderzijds werd ik gewaar dat er heel wat noden groeiden onder onze leden en om daaraan te voldoen was niet altijd gemakkelijk. Toch probeerde ik het. Voor heel veel bejaarden was de afgelopen periode bijzonder zwaar. Als "straatmadelief" voelde ik wat er leefde en zo geraakte ik nog meer betrokken dan voorheen. Het is vooral de eenzaamheid die de mensen parten speelde. Tijdens de ganse periode was ik ook betrokken, enerzijds als mantelzorgster, anderzijds als vrijwilligster, in Beukenhof. Ook daar was de nood groot en speelde eenzaamheid parten. Je zag nog meer dan anders hoe een babbel met de mensen de eenzaamheid wat verzachte en hen deugd deed.

Vermoedelijk gaat Okra nu toch ook weer wat proberen te organiseren?

Binnen enkele dagen voorzien wij opnieuw een bijeenkomst, weliswaar met nogal wat beperkingen. In de eerste plaats gaan we dat doen in de tuin van het parochiecentrum, in openlucht dus. Maar toch zien wij het zitten om opnieuw, met beperkingen, samen te komen. Het zal veel leden deugd doen. Ook ik kijk er naar uit!

Buiten Okra ben je toch ook nog met veel andere dingen bezig?

Inderdaad maar op de eerste plaats komen mijn vijf kleinkinderen, zij zijn mijn oogappels en verdienen alle aandacht. Ook politiek ben ik nog actief als gemeenteraadslid en lid van verschillende adviesraden. Maar ondertussen blijft ook mijn hart kloppen voor onze mooie gemeente en zijn burgers!

Het uiten van liefde door een geloofsbril bekeken!

Frans Overlaet heeft het in "heide vertelt" nummer 86 over het grote concilie in de kerk, vooral in verband met contraceptie. Daar werd beslist dat ieder echtpaar zelf zou besluiten hoeveel kinderen zij wensten. Er werd erkend dat de seksuele daad binnen het huwelijk een daad van liefde is. Maar ze gaven geen antwoord over hoe de vruchtbare periode van de vrouw kon omzeild worden. Juist daar was contraceptie het thema. Daar bestaan ook verschillende systemen voor. De vroede vaders hebben daar geen beslissing over durven nemen. Een Paus heeft geschreven: "door onthouding". Dat is natuurlijk onzin. In de wereld van het celibaat bestaat er een grote onkunde over seksualiteit in zijn geheel. Het onlangs verschenen besluit van de congregatie voor bescherming van de geloofsleer bewijst dit. Bij homo's en lesbiennes is het een feit dat er mannen zijn met en vrouwelijke psyche en vrouwen met een mannelijke psyche. In hun gevoelsleven hebben zij dezelfde eerlijke uiting van liefde, alhoewel zij van hetzelfde geslacht zijn. Wanneer ze hun samenzijn willen bezegeld zien door een kerkelijke zegen dan zou dit moeten kunnen. Maar een normale huwelijksinzegening kan niet omdat zij geen kinderen kunnen verwekken. Frans Overlaet is al 65 jaar mijn vriend. Hij heeft zich in Congo ingezet op verschillende manieren als missionaris van Scheut. Zijn laatste jaren richtte hij cursussen in om het Christelijke denken in het dagelijkse Afrikaanse leven te verwerken tot realiteit. Ik volg zijn zienswijze volledig. Hierover kunnen wij nog vele bladzijden vullen. Eén besluit: contraceptie is uit een Christelijk leven niet te bannen. Daarenboven mag het huwelijk geen rem zijn op het priesterschap. Geloven is een persoonlijk standpunt. Daar kan ik nog veel over schrijven en Frans nog veel meer!

(Bijdrage van Louis Verpraet, Heidestatiestraat)

Het Kalmthoutse schoolhuis!

Oudere Kalmthoutenaren onder ons zullen het Kalmthoutse schoolhuis zeker weten staan, voor onze andere lezers vertellen wij even dat dit het gebouw is waar momenteel het strijkatelier gevestigd is recht tegenover de broodjeszaak Petit Paris. Paul Witters heeft daar herinneringen aan:
Hij schrijft:

Dat ik iets met het vroegere schoolhuis heb ligt voor de hand. Mijn grootvader woonde daar en mijn vader is er geboren. De grond, 21 are, werd door de gemeente Kalmthout aangekocht op 21 december 1876 voor een bedrag van 246,40 frank. De aanbesteding voor het bouwen werd toegewezen aan de aannemer A. Somers uit Ranst op 29 mei 1878 voor het bedrag van 34.990 frank. Later deden de schoolhuizen nog dienst als politiecommissariaat. Recent zijn de gebouwen nog gerenoveerd, het strijkatelier werd er in onder gebracht en de rest van het gebouw werd opgesplitst in appartementen. Zopas, bij het er voorbijrijden, viel mij een gebouwtje op! Ik ben gestopt en heb door de afrastering een paar foto's gemaakt. Bij het opruimen van het terrein gelegen tussen het schoolhuis en het kasteeltje komt een verborgen gebouwtje zichtbaar. Hopelijk kan dit blijven staan samen met de twee resterende stukken van de muur. De huidige eigenaars van het mooie kasteeltje, onroerend erfgoed, zijn nu ook met een restauratie gestart. Het kleine gebouwtje wat mij opviel maakte vroeger deel uit van het kasteeltje van Kalmthout. Het was de duiventil, en werd gebouwd door Jules Lequime, geneesheer te St-Joost-ten Node. In 1869 kocht de 23-jarige Victor Paridant uit Brussel 183 ha woeste grond, hij overleed echter twee jaar later, zijn erfenis werd verdeeld onder de vier dochters en schoonzoons. Hun erfdeel was oorspronkelijk 52 ha groot. De overige 9ha gingen terug naar de gemeente om de successierechten te betalen. De dokter overleed in 1900, de eigendom werd geërfd door zijn twee ongehuwde dochters. Zij lieten er in 1901 het kasteeltje bouwen.

De plaats waar de duiventil is blijven staan is nu opgenomen in een bouwproject van Jos Dejongh waarmee weldra wordt gestart. Het is niet gekend of de duiventil bewaard zal blijven! We merken ook dat er tegenaan de duiventil ook een serre was gebouwd, deze is wel verdwenen!

(bijdrage van Paul Witters, vrijwilliger Beukenhof met dank aan Marianne Coucke eigenares 'Kasteeltje')

"Gazet Van Achterbroek" nu in boekvorm!

Net als in Heide werd vorig jaar in Achterbroek met "de Gazet van Achterbroek" gestart, een quarantainekrantje dat het wel en wee van Achterbroekenaren tijdens de voorbije coronaperiode tot in de huiskamer bracht. Waar "Heide vertelt" veelal de geschiedenis induikt was de Gazet van Achterbroek een mix van hedendaagse (waarbij de impact van corona op de mensen/beroepen/middenstand/verenigingen werd gebracht) en oude verhalen en (klas)foto's. Terwijl Heide vertelt! nog steeds wekelijks verschijnt, werd er begin juli een einde gemaakt aan de GVAchterbroek. Het was immers een quarantainekrantje en door de doorzettende versoepelingen mogen we terug meer uit ons kot komen. Alle krantjes werden nu gebundeld in een boek "Corona@Achterbroek". Het boek is niet zomaar wat kopieer- en plakwerk van de krantjes, maar een boek met verschillende rubrieken waarbij ook wat extra duiding wordt gegeven over bepaalde zaken en maatregelen. Het is vooral een boek dat aan ons nageslacht kan tonen welke

impact dit virus had op het dagelijkse leven van ons allemaal. Het is ook een boek dat de maker van de krantjes vooral voor zichzelf laat drukken, maar meteen ook anderen de kans geeft om het mee te bestellen. Heb je interesse? Bestellen kan nog tot en met 15 augustus via gvachterbroek@gmail.com.Het boek telt 236 bladzijden A4, wordt gedrukt in kleur en heeft een zachte cover. De kostprijs bedraagt 30 euro.

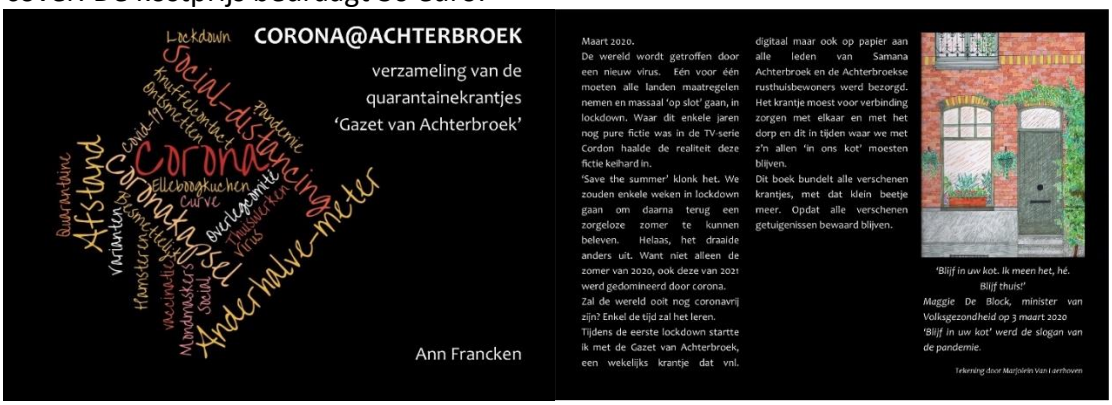

Uit de oude doos!

We vonden nog een foto uit de oude doos, het is een foto van de openingsplechtigheid van het gemeentelijk zwembad. Vooraan zien we burgemeester Ludo Van den Maagdenberg en de schepenen Gaston Stevens en Marcel De Coster. Maar ongetwijfeld herkennen jullie nog meer personen op deze foto.

Eerder verschenen krantjes kan je downloaden via www.binkalmthout.be